

LEGE nr. 126 din 28 iunie 1923

asupra proprietății literare și artistice

EMITENT: MINISTERUL CULTELOR

PUBLICAT ÎN: BULETINUL OFICIAL nr. 68 din 28 iunie 1923

CAP. 1

Dispozițiuni generale

ART. 1

Dreptul de proprietate literară și artistică, adică proprietatea creațiilor intelectuale, este respectat și garantat în România, fără îndeplinirea nici unei formalități sau înregistrări și fără efectuarea nici unui depozit, atât romanilor cât și străinilor, în mod egal.

Proprietatea industrială rămâne în afară de dispozițiile acestei legi. Ea urmează a fi guvernată și garantată de legea ei specială.

ART. 2

Autorii de tot felul de scrieri literare sau științifice, compozitorii de muzică, pictorii, desenatorii, sculptorii, arhitecții, gravorii, în fine toți creatorii de opere intelectuale, sub orice formă și alcătuire s-ar manifesta ele, se vor bucura în tot timpul vieții, ca de o proprietate a lor, de dreptul exclusiv de a publica, reprezenta sau executa, a autoriza traduceri, adaptările și reproducerile în orice mod, a exploata singuri sau a vinde operele lor, în total sau în parte, a le darui sau a le transmite altora prin testament.

ART. 3

În caz de cesiune sau vânzare, autorii sau moștenitorii lor păstrează dreptul de control asupra operei publicate, a traducerilor, reproducerilor sau a adaptărilor făcute după ea, având facultatea de a retrage cesiunea sau autorizația dată, pe cale de somație judiciară, cu dreptul ca editorul să se adreseze justiției, în cazul când editorul sau reproducătorul modifica opera cedată, o denaturează, o publica sau o reproduce contrar condițiilor din contract sau într-un mod prejudiciabil reputației autorului, putând cere și daune.

Dreptul moral de control nu se poate cesiona. El nu poate forma obiectul nici unei tranzacții. Orice clauze contrare sunt nule de drept.

ART. 4

După moartea autorului, moștenitorii săi în gradul prevăzut de prezenta lege, precum și cesionarii lor, se vor bucura timp de 30 de ani de aceleași drepturi de cari s-a bucurat autorul.

Dispozițiile art. 650 și următorii din codul civil, relative la succesiuni, sunt aplicabile și în această materie cu următoarele derogări:

1. Soțul supraviețuitor se va bucura de aceleași drepturi ca și copiii legitimi;
 2. În linie ascendentă și descendentă, nu pot veni la succesiune decât numai tatăl și mama, copiii autorului și nepoții de fii ai acestuia;
 3. În linie colaterală, nu au drept la succesiune decât numai frații și surorile autorului.
- Cesionarii și moștenitorii se vor bucura de aceleași drepturi ca și moștenitorii autorilor români,

dar sub condiția reciprocității, durata acestor drepturi neputând depăși durata fixată de legea română.

Totuși, dacă ele expira mai curând în țara lor, ele vor înceta în același timp și în România.

ART. 5

În cazul când după moartea autorului, moștenitorii sau cesionarii lor nu editează operele acestora timp de 3 ani, ministerul artelor are facultatea să facă aceasta, beneficiile împărțindu-se după scoaterea cheltuielilor, în mod egal, între moștenitori sau cesionari deoparte și ministerul artelor de alta.

ART. 6

După trecerea celor 30 ani de la moartea autorului, opera să cadă în domeniul public, oricine fiind liber să o reproducă și să exploateze. Când nu există moștenitori, legatari, cesionari, sau creditori ai autorului, opera să cadă în domeniul public imediat după moarte.

După moartea autorului, nici moștenitorii, nici editorii nu pot face operei vreă modificare, fără ca aceasta să fie adusă în mod aparent la cunoștința publicului.

Ministerul artelor va putea cere tribunalelor să ordone distrugerea exemplarelor reproduse fără respectarea obligațiunii de mai sus, pe lângă amenda prevăzută la art. 48.

Dreptul de control prevăzut de art. 3 îl va avea în acest caz numai Academia română. Acest drept este perpetuu. Oricine poate aduce la cunoștința Academiei asemenea cazuri.

ART. 7

Dreptul de proprietate al autorilor este mobilă, cesibil, cu titlu gratuit sau oneros și transmisibil prin succesiune ab intestat sau testamentară, în total sau în parte, pe tot timpul duratei lui sau numai pe un anumit timp, dispozițiunile din codul civil asupra succesiunilor, fiindu-i aplicabile întocmai, cu restricția stabilită la art. 4 din prezenta lege. Regulile absentei din codul civil sunt de asemenea aplicabile dreptului de proprietate al autorilor.

ART. 8

În ceea ce privește operele care nu au fost publicate în timpul vieții autorului, acesta poate, prin testament, să interzică ca ele să fie publicate un anumit timp care totuși nu poate fi mai mare de 30 ani de la moartea sa, putând indica și persoana sau instituția însărcinată cu executarea voinței sale.

Dispozițiunile art. 4 relative la drepturile moștenitorilor și cesionarilor se aplică și în acest caz. Ele nu vor putea începe însă decât după expirarea timpului în care opera a fost interzisă de a fi publicată.

Dispozițiunile art. 3 și 6, alin. II, sunt aplicabile și în acest caz.

ART. 9

Cât timp opera unui autor se află în stare de manuscris, în forma de note, schițe, planuri, opere plastice neexpuse în public, etc., ea este înseșiabilă, așa ca nici creditorii autorului, nici acei ai moștenitorilor, nu pot obține prin o acțiune judiciară dreptul de sechestrare, urmărire sau dreptul de a o publica, traduce, reprezenta, executa, reproduce și expune în public.

ART. 10

De asemenea creditorii autorului nu vor putea în timpul vieții acestuia să dobândească dreptul

de a tipari sau reproduce o noua editiune a unei opere deja publicată. Acest drept aparține exclusiv numai autorului.

După moarte, însă, drepturile de proprietate asupra operelor deja publicate, lăsate în urma sa, intra în masa succesorală, putându-se urmări de creditori împreună cu celelalte valori rămase în succesiune, garantandu-se sotiei și minorilor o jumătate din aceasta valoare, care devine astfel insesizabila.

ART. 11

În materie de lucrări dramatice, muzicale și coregrafice, dreptul de publicare este independent de dreptul de prezentare sau executare. Fiecare din aceste doua drepturi pot forma obiectul unui contract separat de cesiune în condițiunile speciale fiecărui drept.

ART. 12

În materie artistică: pictura, sculptura, desen, gravura, litografie, medalii, harti geografice, topografice, opere de arhitectura, etc., dreptul de reproducere este deasemenea independent de dreptul de proprietate asupra operei vândute sau comandate. El rămâne artistului dacă nu l-a cedat și pe acesta în mod expres. Aceste doua drepturi: de proprietate asupra operei originale și de reproducerea ei prin mijloace manuale, mecanice sau chimice, formând drepturi absolut distincte, cesiunea unuia nu presupune și cesiunea celuilalt. În caz de tăcere a contractului dreptul de reproducere se presupune a fi rezervat autorului.

ART. 13

Cesionarul sau editorul unei opere litere, științifice, muzicale sau artistice, punând opera în vânzare, nu poate sub nici un motiv sa schimbe titlul lucrării nici a-i modifica sau completa conținutul sau forma, fără învoirea autorului sau a celor în drept.

ART. 14

Cesionarul sau editorul, primind spre publicare opera unui autor, este obligat a o tipari conform condițiunilor din contract. El nu o poate ceda altui editor fără învoirea autorului, afară de cazul când aceasta cesiune e cuprinsă în vânzarea întregului fond de comerț al unei case de editura.

Dacă cesionarul sau editorul unei lucrări întrucât nu s-a stipulat un termen, nu o publica în timp de 3 ani dela data contractului și predarea manuscrisului, autorul are dreptul de a cere rezilierea contractului precum și daune interese pentru prejudiciul moral și material cauzat prin aceasta întârziere.

ART. 15

Dreptul de proprietate al autorului unei compozitii muzicale cuprinde în mod implicit și dreptul de a face sau autoriza alcătuirea de aranjamente, prelucrari, transcripțiuni, etc., după opera originala.

ART. 16

Când autorul unei opere de arta autoriza reproducerea ei prin mijlocirea unei arte deosebite de aceea a originalului, reproducatorul se bucura asupra acestui nou produs artistic de toate drepturile de proprietate prevăzute de aceasta lege.

ART. 17

O opera literară sau științifică este considerată ca publicată din momentul ce ea a fost tipărită și pusă în vânzare.

În ceea ce privește operele dramatice, muzicale și coreografice, din momentul în care ele au fost tipărite și puse la dispoziția publicului, iar dacă sunt în stare de manuscris, din ziua primei lor reprezentări sau execuții publice făcute cu învoirea autorului sau a celor în drept.

Deasemenea operele artistice, din momentul expunerii lor în public sau a reproducerii lor prin mijloacele arătate la art. 12 și 16.

CAP. 2

Opere literare

ART. 18

Dreptul de proprietate literară asupra operelor de literatură, și de știință, (poezii, nuvele, romane, studii critice, de drept, sociologie, filozofie etc.), cuprinde dreptul exclusiv de publicare, de reproducere, de vânzare și exploatarea operei, precum și dreptul de a autoriza traducerea ei în orice alte limbi.

ART. 19

Constituie o atingere a dreptului de proprietate literară:

1. Publicarea prin orice mijloace de reproducere a lucrărilor arătate în art. 18, fără învoirea expresă a autorului, tot astfel și traducerea lor;

2. Publicarea unei lucrări aflate în stare de manuscris, în contra voinței autorului;

3. Retipărirea unei lucrări sau a unei noi editii pe care autorul sau editorul o publica contra condițiilor contractului încheiat între dânsii și înainte de epuizarea primei editii.

Aceste dispozițiuni nu se aplica editorului în cazul unei cesiuni totale;

4. Punerea în vânzare, fără stirea și încuviințarea autorului, a unui număr mai mare de exemplare decât cel stabilit în contract;

5. Publicarea unei colecții de scrisori, corespondente literare sau particulare, fără consimțământul autorilor, scriitorilor sau a celor în drept.

6. Reproducerea totală sau parțială a unei lucrări literare din mijlocirea filmelor cinematografice sau prin orice alte mijloace mecanice de reproducere optica sau fonetica.

ART. 20

Din contra, nu constituie o atingere a dreptului de proprietate:

1. Citațiunile textuale a unor pasaje izolate din o scriere deja publicată, în dările de seama sau studiile critice și polemice ce se fac asupra acestei lucrări;

2. Indicarea și rezumatul cuprinsului unei scrieri apărute, a unui discurs sau conferințe ținute în public;

3. Reproducerea articolelor nesemnate din ziare și reviste, a informațiilor și telegramelor în condițiunile arătate în art. 46 și 47;

4. Reproducerea în cărțile didactice: antologii, crestomatii, publicații pentru cultura scolarilor, cărți de citire, compozitii, gramatici, dictionare, etc., de pasaje izolate, poezii și mici bucăți literare sau științifice, în întregime sau rezumate, cu obligația aratarii numelui autorului și titlului

lucrării din cari s-a făcut reproducerea sau rezumarea;

5. Recitarea în public de poezii sau bucăți literare, la serbări școlare, reprezentații oficiale sau lecturi publice, alcătuite de societăți de cultura populară sau în scopuri de binefacere, cu sau fără plată.

CAP. 3

Opere dramatice și muzicale

ART. 21

Dreptul de proprietate asupra unei opere dramatice, muzicale și coregrafice (balet, pantomime, etc.), cuprinde dreptul de a exploata prin tipărire, punerea ei în vânzare, precum și reprezentarea sau executarea ei în public.

ART. 22

Constituie o atingere a acestui drept de proprietate:

1. Editarea, reprezentarea sau executarea în public a unei opere dramatice, muzicale sau coregrafice, fără autorizarea autorului;
2. Tipărirea sau reprezentarea în public, în mod parțial de acte sau scene separate după operele dramatice, sau tipărirea sau executarea în public de aranjamente, transcripțiuni sau extrase de pe operele muzicale sau coregrafice;
3. Reproducerea neautorizată a operelor muzicale pe plăci de gramofon, suluri și orice alte piese destinate instrumentelor de reproducere mecanică a sunetelor;
4. Reproducerea în total sau în rezumat a unei opere dramatice sau a libretului unei opere muzicale sau coregrafice prin mijlocirea filmelor de cinematograf sau prin orice alte procedee și mijloace mecanice de reproducere.

ART. 23

Din contra, nu constituie o atingere a dreptului de proprietate artistică:

1. Citarea de pasaje izolate, de scena sau mici extrase luate din operele dramatice sau muzicale, făcute în cărțile de seamă, sau criticele dramatice sau muzicale, precum și publicarea de culegeri destinate special școlilor, în mici bucăți sau compozitii dramatice sau muzicale deja publicate, cu obligațiunea de a se indica numele autorului și titlul lucrării din cari au fost extrase;
2. Reproducerea în mod izolat a scenelor, rolurilor sau a partițiilor muzicale, pentru uzul exclusiv al artiștilor sau al executanților orali sau instrumentali, reproduceri cari însă nu sunt destinate de a fi puse în comerț;
3. Reprezentarea sau executarea în public de acte separate, bucăți de muzică sau scene coregrafice la serbări școlare sau reprezentații oficiale, organizate de societăți populare, corale sau instrumentale, sau în scopuri de binefacere, cu sau fără plată.

CAP. 4

Opere artistice

ART. 24

Dreptul de proprietate artistică asupra operelor de artă: pictura, desen, litografie, gravura,

medalii, sculptura, harti geografice și topografice, terestre sau marine, lucrări de arhitectura, etc., cuprinde dreptul exclusiv pentru autorul lor de a publica, vinde sau expune opera respectiva, de a autoriza reproducerea ei prin orice procedeu plastic, mecanic sau chimic și de a ceda sau a pune în vânzare aceste reproduceri.

ART. 25

Reproducatorul unei opere de arta prin mijlocirea unui procedeu deosebit de acela al originalului, când reproducerea este facuta cu autorizațiunea autorului, se va bucura și el la randu-i de dreptul de proprietate și derivatele lui asupra noii sale creatiuni artistice.

ART. 26

Constituie o atingere a dreptului de proprietate artistică:

1. Orice reproducere neautorizata de autor a operei sale artistice prin orice mijloace s-ar realiza ea;
2. Punerea în vânzare de opere de pictura, sculptura sau orice alte productiuni artistice, semnate în mod fraudulos cu numele vreunui artist reputat, imitandu-i semnatura sau semnul special adoptat de el, în scopul de a insela pe cumpărător.

ART. 27

Din contra, nu constituie o atingere a dreptului de proprietate artistică:

1. Reproducerea picturilor, sculpturilor și oricărui alt obiect de arta, aflate în muzeele și pinacotecele publice sau ale Statului, precum și a statuelor și monumentelor așezate în grădinile, piețele sau drumurile publice, afară de cazul când artiștii-autori și-au rezervat în mod expres și exclusiv dreptul de reproducere asupra acestor opere publice de arta;
2. Reproduserile izolate de opere deja publicate sau expuse, precum și grupe sau porțiuni din acele opere făcute în scopul explicării textului unei lucrări de critica sau analiza artistică, a unei istorii sau dictionar al artelor, în cărțile didactice sau publicațiuni pentru cultura scolarilor, atunci când aceste din urma lucrări constituie partea principala a publicatiei, iar reproducerea partea accesorie, cu obligațiunea indicării numelui autorului și a operei după care se face reproducerea;
3. Reproducerea prin ziare, reviste, anuare, almanahuri sau calendare, a operelor artistice expuse în public, în dările de seama sau criticile de arta ce se fac în aceste publicații periodice, cu obligația pentru reproducator de a indica numele autorului artist;
4. Reproduserile prin orice mijloace tehnice a serbarilor naționale, oficiale sau populare, cortegii, etc.

ART. 28

Când e vorba de portrete, busturi sau statui, făcute după comenzi particulare, în cazul acesta, nici artistul pictor sau desenator, sculptor sau gravor, nici chiar proprietarul tabloului bustului sau statuiei nu au dreptul de a-l reproduce sau expune în public fără autorizațiunea persoanei reprezentate sau al celor ce l-au comandat.

CAP. 5

Opere anonime, pseudonime și postume

ART. 29

Dreptul de proprietate asupra operelor literare sau artistice anonime sau pseudonime, aparține persoanei care a contractat cu editorul și a autorizat publicarea, sau a editorului care a imprimat lucrarea.

Când e vorba de opere artistice, proprietatea aparține expunătorului sau reproducătorului.

Durata acestui drept este aceea arătată la art. 2 și 4, în condițiunile prevăzute de aceste articole.

În cazul când autorul adevărat se face cunoscut, acest drept trece implicit asupra sa, afară de cazul unei cesiuni parțiale sau totale făcute editorului, în care situație se vor respecta termenele prevăzute în contract. În acest caz, dacă autorul o cere, anonimatul sau pseudonimul întrebuițat poate fi înlocuit cu numele sau.

ART. 30

Când e vorba de opere postume, proprietarul lor sau acela care prin mijloace licite le va fi descoperit și dat la lumina mai întâi, se bucura de același drept exclusiv de proprietate ca și autorul lor, în condițiunile prevăzute de art. 2 și 4 din prezenta lege.

CAP. 6

Traduceri și reproduceri

ART. 31

Traducătorul unei opere literare, sau reproducătorul prin orice mijloace a unei opere de arta, când aceste traduceri sau reproduceri sunt făcute cu autorizația autorilor, se bucura de aceleași drepturi de proprietate asupra lor ca și autorul operei originale.

ART. 32

Autorii însă pot conditiona acest drept ce acorda traducătorilor sau reproducătorilor operelor lor. Contractul încheiat între dâșii va preciza dacă autorizarea este data unei singure persoane sau la mai multe, dacă este data pentru o singura edițiune sau pentru mai multe și în cari anume limbi autoriza aceste traduceri. Când e vorba de reproducerea operelor de arta se vor preciza mijloacele mecanice sau chimice și natura materialului din care autorul încuviințează a se face reproducerea.

ART. 33

Pentru lucrările cari apar în mai multe volume sau în mai multe părți, autorizația data de autor trebuie sa precizeze dacă privește opera întreaga sau numai un singur volum sau parte.

ART. 34

Traducerile operelor clasice, precum și a celor moderne căzute în domeniul public, sunt proprietatea acelora cari le-au tradus. Acest drept însă nu poate constitui un obstacol pentru alții de a face alte traduceri după aceleași opere.

CAP. 7

Drepturile colaboratorilor

ART. 35

Colaboratorii unei opere literare sau artistice au drepturi egale asupra operei comune care este

indivizibilă, afară de convenții contrare.

Dacă lucrarea se compune din muzica și cuvinte (libret), ea nu este considerată ca indivizibilă. Compozitorul muzical sau autorul libretului au dreptul de a exploata lucrarea lor în comun sau separat, fiecare în felul său, după natura producției fiecăruia, prin publicații, traduceri sau execuții publice. Nu au dreptul însă în caz de neînțelegere să-și aleagă un alt colaborator pentru partea respectivă fiecăruia.

ART. 36

Când o lucrare este alcătuită de mai mulți autori, fără ca colaborarea fiecăruia să constituie o parte distinctă, pentru a putea fi publicată sau cesionată, este necesară autorizația tuturor.

Tot astfel și în cazul când dreptul de proprietate al unei asemenea lucrări este transmis prin succesiune în mod egal la mai mulți moștenitori sau sunt în concurență o parte din colaboratori cu parte din moștenitorii celorlalți.

În caz de neînțelegere între dâșii, tribunalul va decide, ajutat de va fi nevoie de luminile unor experți speciali fiecărei lucrări, având ca criteriu interesul general al culturii.

ART. 37

Când e vorba de o enciclopedie, de un dicționar, sau de o altă lucrare de acest gen, care este alcătuită de diferiți autori, pe temeiul specialității lor literare, științifice, artistice, filozofice etc., și al căror nume figurează în fruntea lucrării, fără însă a se putea determina partea de lucrare a fiecăruia, proprietatea le aparține în comun și în mod egal.

Regulele cuprinse în articolul precedent le sunt aplicabile și acestora.

ART. 38

În cazul când articolele sau partea de lucru a fiecărui din colaboratorii unor astfel de lucrări este semnată sau este notoriu cunoscută ca fiind scrisă de anume autori fiecare din aceștia se bucură în mod exclusiv de dreptul de proprietate prevăzut de prezenta lege asupra articolelor semnate sau a părții speciale din lucrarea ce-i aparține personal.

El are dreptul de a publica această parte și separat.

ART. 39

Colaboratorul unei lucrări literare, dramatice, muzicale sau artistice, care nu vrea să participe la exploatarea ei, poate cere ca numele său să nu figureze pe lucrare și să refuze de a fi partas, la cheltuielile de exploatare, renunțând și la beneficiile ce eventual ar produce lucrarea respectivă. În orice caz, refuzul său nu poate împiedica publicarea sau exploatarea operei.

Renunțările nu se presupun, ele trebuie expres manifestate.

ART. 40

Dreptul de proprietate, în caz de colaborare durează în mod egal în folosul tuturor colaboratorilor tot timpul vieții lor. Moștenitorii, legatarii sau cesionarii fiecărui colaborator se vor bucura de acest drept până la trecerea a 30 ani de la moartea colaboratorului supraviețuitor.

În lipsa de moștenitori sau cesionari ai unuia din colaboratori, partea sa trece în folosul celorlalți colaboratori sau succesori ai acestora.

ART. 41

În caz de colaborare, cesiunea unei lucrări nu poate fi acordată decât unui singur editor.

Excepțiune se face numai în cazul prevăzut de art. 35, relativ la operele muzicale, însoțit de cuvinte (libret), când colaboratorul sau colaboratorii muzicii sau ai libretului pot, în caz de neînțelegere, sa-și cesioneze lucrarea lor la diferiți editori.

CAP. 8

Acte și publicațiuni oficiale; productiuni orale

ART. 42

Nu pot alcătui un drept exclusiv de proprietate literară: actele și publicațiunile oficiale (afară de cele declarate secrete), proiectele de legi, legile votate de Parlamente, decretele, deciziunile sau circularile ministeriale sau ale altor autorități, precum și jurisprudentele instanțelor judecătorești; de asemenea pledoariile orale și concluziile scrise sau orice alte acte depuse la tribunale și Curți; discursurile parlamentare și politice, conferințele publice și orice alte productiuni orale care cad în domeniul public imediat ce au fost publicate în Monitorul Oficial sau au fost pronunțate în public.

Ziarele, revistele și orice alte publicațiuni periodice au absolută libertate de a le reproduce și publica în rezumat sau în întregime.

ART. 43

Pentru colectionarea lor însă, în broșuri sau volume trebuie observate următoarele reguli și condițiuni:

1. Pentru colectionarea legilor sau a jurisprudentelor, este obligator ca acel care le publica sa fie doctor sau licențiat în drept sau în științele economice, financiare, comerciale, sociologice, etc., și sa aibă cel puțin 3 ani de practica sau stagiu ca: magistrat, avocat, profesor sau funcționar într-un minister sau orice alta instituție publica;

2. Pentru colectionarea discursurilor parlamentare, politice, juridice, a conferințelor sau a altor lucrări pronunțate în public, trebuie obținută autorizarea în scris a autorilor lor.

ART. 44

Academia Romana, Arhivele Statului, Societatea Regala de Geografie și orice alte societăți sau instituțiuni asemănătoare: literare, științifice sau artistice, recunoscute ca persoane morale, deasemenea Statul, județele sau comunele, au dreptul exclusiv de proprietate și deci de exploatare și de reproducere a operelor comandate și publicate prin îngrijirea, conducerea și cheltuiala lor.

Durata acestui drept însă nu este mai mare de 20 ani, care începe a curge din anul publicării.

După trecerea acestei durate de timp opera cade în domeniul public, cu rezerva prevăzută în art. 6, alin. II al prezentei legi.

Dispozițiunile art. 20 și 27 sunt aplicabile în cazurile cuprinse în prezentul articol.

CAP. 9

Ziare, reviste, publicații periodice

ART. 45

Ziarele, revistele și orice alte publicațiuni periodice sunt proprietatea exclusiva a persoanelor

sau societăților cari le publica.

Titlul lor de asemenea constituie un drept de proprietate care este garantat aceluia care l-a creat sau întrebuințat cel dintâi.

Un titlu de ziar sau revista încetează de a mai forma un drept exclusiv de proprietate, în înțelesul alineatului precedent, dacă au trecut 10 ani consecutivi din ziua când ziarul sau revista a încetat de a mai apare.

Aceasta prescripție poate fi însă întreruptă prin reaparitiunea chiar neregulata a ziarului sau revistei în intervalul acestor zece ani.

ART. 46

Articolele sau notele cu caracter literar, științific, artistic sau juridic, ce se publica în ziare, reviste sau alte publicații periodice, sunt proprietatea acelora cari le-au scris, dacă ele sunt semnate de autorii lor. Ele nu se pot reproduce fără autorizația acestora. În cazul când nu sunt semnate, ele se pot reproduce în rezumat sau în întregime, fără sa fie nevoie de nici o autorizațiune, însă cu obligațiunea de a cita locul și unde sunt reproduse.

ART. 47

Articolele precum și polemicile cu caracter politic sau interes obștesc, chiar când sunt semnate, faptele diverse, informațiunile, telegramele sau corespondentele, nu constituiesc un drept de proprietate în înțelesul prezentei legi.

Ele se pot reproduce fără autorizare, cu obligația de a se indica ziarul sau revista din care au fost reproduse.

CAP. 10

Delicte, contravenții, pedepse

ART. 48

Orice atingere a dreptului de proprietate literară și artistică constituie delictul de contrafacere pedepsit de art. 339 și următorii din codul penal. Pedepsele edictate în art. 341 din codul penal se modifica precum urmează:

Pedeapsa contrafacatorului sau a introducatorului va fi amenda dela 2.000-10.000 lei, iar pentru vânzător amenda dela 1.000-5.000 lei. În cazuri deosebit de grave, tribunalul va putea pronunța și pedeapsa cu închisoare pana la o luna.

ART. 49

În afară de delictele de contrafacere, orice calcare a dispozițiunilor edictate prin prezenta lege constituie o contravențiune și se pedepsește cu o amenda de 100 lei, pana la 2.000 lei.

Amenzile în caz de insolvabilitate a condamnatului se transforma în închisoare.

Durata închisorii se va determina de justiție, socotindu-se drept 50 lei amenda o zi de închisoare; durata închisorii nu va putea fi în asemenea cazuri mai mare de șase luni.

ART. 50

În caz de recidiva, tribunalul are dreptul de a dubla amenzile atât când e vorba de delictele de contrafacere cat și atunci când e vorba de contravențiuni.

ART. 51

Sunt de asemenea culpabili pentru delict de contrafacere și pedepsiți conform art. 341 și 342 din codul penal:

1. Acei cari, în scop de a induce în eroare și a înșela pe cumpărători, publica o lucrare a unui autor reputat, pe propriul sau nume, ori pe un nume împrumutat, sau publica o lucrare a sa personală pe numele unui autor reputat, precum și acei cari cu buna știință o pun în vânzare, o reproduc sau o reprezintă; tot astfel și acei cari comit faptele prevăzute în art. 26, alin. II din prezenta lege.

În cazul când opera este căzută în domeniul public, reprezentanții autorului sau Academia Romana, conform art. 6, alin. II, au dreptul de a intenta acțiune în daune interese, conform art. 998 din codul civil, în contra autorului acestor contrafaceri.

2. Introducătorii în țara a oricărei lucrări contrafăcute în străinătate, precum și punerea ei în vânzare, cu buna știință asupra provenienței delictuoase a acestei lucrări.

[ART. 52](#)

Delicturile de contrafaceri, ca și contravențiunile prevăzute de aceasta lege, se vor judeca în prima instanță, de tribunalele de județ, cu drept de apel la Curtea respectivă, în termen de 15 zile dela pronunțarea sentinței când este pronunțată contradictor sau 15 zile dela comunicare când este pronunțată în lipsa, și fără drept de opoziție la nici o instanță.

Partea civilă are și ea drept de apel în același termen, însă numai în ceea ce privește cuantumul despăgubirilor acordate.

[ART. 53](#)

Pronunțând condamnarea, tribunalul, după cererea părții lezate, va declara confiscate toate reproducările sau exemplarele puse sau destinate a fi puse în vânzare, ordonând în același timp distrugerea formelor de tipar cliseelor, planșelor, pietrelor, mulajelor sau a compozițiilor ce au servit la contrafacere.

Aceleași măsuri se vor lua de tribunal și în cazul prevăzut de art. 26 alin. II și art. 51 alin. I din prezenta lege.

[ART. 54](#)

În caz de reprezentare ilicită a operelor dramatice, muzicale, coregrafice, etc., tribunalul poate ordona confiscarea manuscriselor, libretelor, notelor muzicale, partițiile sau rolurile împărțite artiștilor.

În caz de flagrant delict de reprezentare sau de execuție a unor asemenea opere, procurorul sau delegatul sau, care face ancheta, va confisca toți banii proveniți din încasările făcute, spre a servi pentru despăgubiri.

[ART. 55](#)

Autorul, moștenitorii sau cesionarii lor, au dreptul de a cere tribunalului, chiar înainte de a se pronunța condamnarea, de a ordona pe cale de ordonanțe președințiale, conform art. 66 bis din procedura civilă, măsuri conservatorii, urmărind sau sechestrand obiectele enumerate la art. 53 și de a lua în același timp măsurile necesare de a împiedica continuarea sau reînceperea faptului delictos.

Tribunalul este dator să se pronunțe imediat asupra acestor cereri, având facultatea de a

conditiona admiterea lor prin depunerea unei cauțiuni din partea acelora cari pretind asemenea măsuri.

ART. 56

La necesitate, tribunalul poate recurge la luminile unor experți de specialitate, pentru a se lămuri asupra chestiunilor în legatura cu prejudiciile cauzate autorilor, sau celor în drept, cu ocazia comiterii delictelor de contrafacere sau a contravențiunilor.

ART. 57

Tribunalul competent de a judeca este acela al domiciliului autorului lezat, al moștenitorului sau al cesionarului. Când sunt mai mulți autori, moștenitori sau cesionari cu domiciliu deosebite, atunci tribunalul competent este cel din București.

ART. 58

Acțiunea penală, ca și acțiunea civilă în despăgubiri, rezulta din delictul de contrafacere sau din contravențiunea comisă, se prescrie după trecere de 3 ani din ziua publicării, reprezentării, reproducerii, executării sau punerii în vânzare a lucrării contrafăcute sau a contravențiunii faptuite. Pedepsa se prescrie prin trecerea a 5 ani dela pronunțarea ei în mod definitiv. Deciziunea condamnatoare rămasă definitivă se va publica în doua ziare din cele mai răspândite, pe spesele celui condamnat.

CAP. 11

Dispozițiuni finale

ART. 59

Prezenta lege va intra în vigoare în tot cuprinsul tarii dela data promulgării și publicării ei prin Monitorul Oficial.

ART. 60

Când opera unui autor a fost cesionata unui editor de însuși autorul sau de moștenitorii lui, înainte promulgării acestei legi, cesionarul nu va putea beneficia decât de termenul de 10 ani după moartea autorului, conform art. 2 din legea presei dela 1862, întrucât convenția părților dintre autor și editor, sau dintre moștenitori și editor, a avut de baza acest număr de ani prevăzut de vechea lege.

Prezenta lege prelungind însă dreptul moștenitorilor la 30 ani, pentru restul de timp ce mai rămâne pana la completarea acestui număr de ani, dreptul de exploatare al operei revine moștenitorilor, afară de o noua convenție ce ar interveni între moștenitori și editori pentru restul de timp pana la completarea celor 30 ani.

ART. 61

Pentru operele deja căzute în domeniul public, prezenta lege nu are efect retroactiv, drepturile moștenitorilor ca și ale cesionarilor fiind definitiv stinse prin expirarea celor 10 ani dela moartea autorului, prevăzuți de legea dela 1862.

Prezenta lege nu modifica raporturile juridice stabilite deja în virtutea vechei legi.

ART. 62

Sotia-autor, sub orice regim matrimonial ar fi căsătorită, este dispensata de orice autorizațiune

maritala sau judecătorească pentru toate actele ce le va face în exercitarea drepturilor sale de proprietate literara și artistică.

ART. 63

Legea presei din 1 Aprilie 1862, în partea ei referitoare la "proprietatea literară și artistică" (art. 1 - 11), precum și toate legile asupra proprietății literare în vigoare pana azi în teritoriile desrobite, sunt abrogate. Legea din 24 Martie 1904, modificată prin legea din 19 Decemvrie 1922, rămâne în vigoare și se va aplica în tot cuprinsul tarii.
